

Představení vedoucích

Dáňa

Renča

Kuba

Dita

Hanka

Terka

Ráchel

Víte, jaký je rozdíl mezi hráškem a Bohem?

Žádný.

Když z nich čerpáte, jste naplnění (VZ)Duchem.

„Tatínku, má citron peříčka?“
„Ne, nemá.“
„Tak to jsem ti vymačkal do čaje kanárka.“

Přijde malý kluk do holičství, holič se nakloní nad zákazníka a povídá mu: „Tohle je nejhloupější dítě, jaké jsem kdy poznal, dokážu vám to.“ Zavolá si kliččinu k sobě, vezme do jedné ruky dvě dvacký, do druhé ruky stovku a řekne chlapci, z které ruky chce? Chlapec sáhne po dvacetikorunách a holič se uspokojeně podívá na zákazníka: „A neříkám to? Úplně blbej!“ Když zákazník vychází od holiče, uvidí toho samého kluka jíst zmrzlinu, zavolá si ho a zeptá se, proč si vybral dvacký místo nabízené stovky? „Protože kdybych sáhnul po stovce, je po hře!“

jeně podívá na zákazníka: „A neříkám to? Úplně blbej!“ Když zákazník vychází od holiče, uvidí toho samého kluka jíst zmrzlinu, zavolá si ho a zeptá se, proč si vybral dvacký místo nabízené stovky? „Protože kdybych sáhnul po stovce, je po hře!“

1. den

Hrášek na každý den

27. 8. 2017

„Učíteli, které přikázání je v zákoně největší?“
On mu řekl: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“
To je největší a první přikázání. Druhé je mu podobné: „Miluj svého bližního jako sebe samého“
Na těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

Matouš 22,36–40

Pár slov úvodem...

Všichni jsme na síti, a kdo je nám na síti blíž, ten nás víc zajímá. Anebo nás zajímá jenom to, aby v té naší síti nebyl :). A o všech těch z naší sítě se budeme bavit na letošním Teen Campu. Jak na to, aby ta naše síť dávala smysl a aby to, že jsme na svém místě zrovna my, bylo užitečné ostatním. Jak se to všechno pojí s veršem nahoře, se dozvíte už dneska večer. My vedoucí si moc přejeme, abychom všichni příští sobotu odjízdi domů jako lidi, které by ve svoji síti chtěl mít leckdo :). Teen Camp plánujeme kvůli vám. A tak vám rádi dáme svůj čas na popovídání nebo třeba na fotbal. Chceme si to s vámi taky užít, a tak už stačí jen dodat: Ať nám letos Bůh zase požehná.

Dita (hlavní vedoucí)

Program dne

15:15 Příjezd

16:00 První setkání + hra

17:15 Úvodní setkání workshopů

18:00 Večeře

18:50 Modlitby za večer

19:20 Večerní program, skupinky, noční víření

23:00 Večerka

Jsme všichni moc rádi, že ses rozhodl jet na letošní Teen Camp!

A právě proto, aby to všechno dobře fungovalo, dodržuj následující pravidla:

1. Účastní se všech částí programu a respektuj vedoucí
2. Nevzdaluj se z tábora bez vědomí vedoucího
3. Nekonzumuj a nepřechovávaj kuřivo, alkohol a ostatní návykové látky. Při nedodržení budeš na vlastní náklady poslán domů a

nebudeš se moci zúčastnit nejbližší akce.

4. Chlapci, nepřebývejte na dívčích pokojích, dívky, nechoďte na chlapecké.

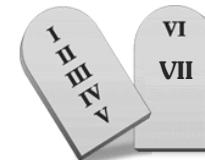
5. Mobil užívej prosím rozumně a jen ve volném čase.

6. Večerka je denně v 23:00, budíček na ranní modlitebni je v 7:50 (nepovinný, první povinná aktivita je v 8:30). V čase mezi večerkou a budíčkem buď potichu ve vlastním pokoji, bez zbytečného svícení. Jít je možno pouze na záchod a zpět. Osobní

hygienu nutno stihnout ještě před večerkou.

7. Máme vás rádi a chceme s vámi prožít krásné dny!!!

Ale dodržování pravidel není žádná překážka tomu si Teen Camp pořádně užít a očekávat Boží věci!

Trapásek...

Na Podzimkách jsem byl na evangelizačním WS (a tímto nechci vůbec zpochybňovat důležitost tohoto WS, je to velmi prospěšný a dobrý WS) a chodili jsme za lidmi a modlili se za ně. Ten den mi to šlo zrovna ztuhla, nenašel jsem svůj poklad, nikdo neměl moc zájem, tak jsem byl smutnej, až najednou, co to vidím? Někáká paní jde ze schodů, její muž vede dítě a nese kočárek a ta paní jde sama a má břicho. Říkám si,

HA! Příležitost! Jdu jí požeňnat, aby měla dobrý porod. Vůbec se nerozmýšlím a jdu za ní, skutečnost, že většinou lidi mají nejdříve porod a potom až vozí děti v kočárku, nějak přehlížím. Nu, co bych řekl dál? Hladina adrenalinu v mých žilách klesla asi stejně rychle jako papírová lodička ve vlnobití, když mi ta ubohá maminka sdělila, že: „No, klidně se za mě modlete, ale já těhotná nejsem.“ Snesl jsem to chlapácky, nicméně přistě

si dám na podobné nápady pozor a zvážím pravděpodobnost toho, že se ta ona žena prostě jen hodně naobědvala. P.S. Povzbuzuji ale každého do toho, aby říkal lidem o Bohu, i skrz tuhle zkušenost mě Bůh zase o trochu víc zbavil strachu a dal mi větší touhu být vedený Jeho Duchem Svatým ve sdílení se s lidmi o Ježíši a Jeho lásce.

(Jáchym Rykl, anonymně)

Neváhej a pojď také přispět do časopisu!

Určitě jsou věci, které považuješ za skvělé a rád se o ně podělíš. Můžeš s nimi přijít za kýmkoliv z redakce a my je rádi otiskneme do dalšího čísla. Určitě se neboj! Každý z těch příspěvků bude přínosný a určitě mnohé z nás povzbudí!

Rozhovor s kazatelem - Dita Frantíková

V kostce:

Práce/studium: vděčně vdaná za Daniela, maminka 4 dětí, vedoucí mládeže KS Praha

Zájmy a nezájmy: čtení bible, zkoušení různých jazyků

Životní motto: Máme svatební verš: "Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená."

Oblíbený překlad Bible: ČSP

kterým moc nerozumím, o to víc mě to baví :) Odrzuje mě ovšem neznámé písmo, protože to už tak vtipné není vejrát na dlouhé řádky klikiháků, co (mně) nedávají smysl

5. Umíš štipovat ponožky?

Jo, to mě naučila babička, ponožka se nasadí na hříbek a jehla jenom kmítá! Ale v praxi používám jiný způsob - ponožka se vyhodí a pokud byla opravdu drahá, třeba merinová, rychle se zašije pěti oky. Vidět mě babička, ta mi dá!

6. Žehlí se ponožky (ano/ne)? Proč?

Ne. Protože noha je tak pěkná část těla se spoustou zajímavých výstupků, že se na ní i ta nejloupější

ponožka vytělí.

7. Za co jsi na TC vděčná?

Že je tam z Boží milosti tolik hodných lidí, kteří se mají rádi navzájem a mají rádi i mě, a tak můžeme spolu prožít příjemný týden. Já vím, že někdo se na Teen campu může cítit i stísněně nebo sám, ale modlíme se za to s vedoucími hodně - aby všichni našli přátele a abychom i my jim uměli být dobrými kamarády. Ráda si s vámi budu povídat i modlit se, vždyť proto tu vlastně jsem. Je nás tu hodně, a tak za vámi možná nepřijdu osobně, ale vy můžete:)

Učení veršů

Máš pocit, že ti přes prázdniny zakrmuje mozek? Chceš si ho před začátkem školy trochu rozhybat? Máme pro tebe exkluzivní nabídku. Procvič si každý den mozkové závitky učením Božího slova zpaměti. Bonusem ti bude sladká odměna a pro jednoho vylosovaného šťastlivce ještě něco navíc. Pokud zvládneš celý úsek,

čeká tě na konci týdne skvělá párty. Tak si to nenech ujít. Stojí to za to.

P. S. Čekáme tě každý den o poledním klidu na gauči u jídelny. Verše k učení najdeš od zítřka každý den v časopise.

Letos se budeme učit úsek z listu Řimanům 12, 9–18.

Úvod do detektivky

V klubovně v Holubí ulici, jen několik vrzajících schodů nad Zdeňkovou cukrárnou, se scházejí Šerloci. Zdeněk, Mirek, Filip, Prokop, Kateřina a papoušek Koko nenechají, ve spolupráci s vámi, upláchnout žádného zločince. Jejich pátrání je zavede na stopu falešného hráče.

Na obrázcích najdete důkazy, které vám pomůžou vyřešit tento případ.

Čtete a pozorně se dívejte, ať vám nic neunikne!

1. Ohromující zjištění

Několik dní před letními prázdninami se Šerloci sešli v klubovně v Holubí ulici. Prokop si psal domácí úkoly, Kateřina pročítala noviny.

„Co píšou?“ ptal se Filip.

„Je tu článek o falešném hráči, Bobu Plašilovi, který údajně před třemi dny

zemřel,“ oznamovala Katka a strkala ostatním pod nos noviny s fotografií muže, kterému ale za jeho života žádné machinace nikdy nedokázali.

„Za čtyři dny bude mít pohřeb,“ dodal Prokop, který místo psaní úkolů nahlížel Katce přes rame-

no do novin.

„To je legrační,“ řekl, když si pozorně prohlížel velkou fotografii v novinách, „vždyť Plašil má být po smrti!“

Co tím Prokop myslel? (hledej na obrázku, který je zleva)

2. Ve hřbitovní kapli

„To mě štípni, jestli tohle není Bob Plašil,“ řekl Prokop zaskočeně, když v novinách na velkém obrázku vpravo nahoře před kasínem poznal muže z fotografie.

„To by ale znamenalo, že...“ Filip neodpověděl.

„No jasně,“ vykřikla Katka, „to by přece znamenalo, že Plašil žije!“

Ráno v den pohřbu se Šerloci vydali na hřbitov, aby zjistili, koho vlastně budou pohřbívat. Nedaleko od hřbitovní kaple už byl vyhlouben hrob.

Krátce před druhou hodinou odpolední se děti na hřbitov vrátily a ukryly se. Měly dobrý výhled na smuteční průvod, aniž by byly samy vidět. Lidí, kteří se přišli rozloučit se zesnulým nebylo mnoho. Šerloci si tak mohli každého důkladně prohlednout.

„Vidíte, jak ti muži, co nesou rakev, ztěžka oddechují?“ zeptala se Kateřina šeptem svých kamarádů, když se pohřební průvod přiblížil.

„Ještě se zeptejte, co v té rakvi je,“ popichoval Prokop.

„Hned mě něco napadlo,“ odpověděl Filip, který si všiml, že se od rána na hřbitově něco změnilo.

Co tím Filip míní?

(odpovědi na otázku vhažujte do nádobky s nápisem DETEKTIVKA vedle nástěnky)

Detektivka v roli hádanky

Milí teencampáci, stejně jako každý rok, i tentokrát budete moct soutěžit o nějakou dobrotu správnou odpovědí na hádanku. Tentokrát to bude ale trošičku jiné.

Každý den pro vás v časopise budou dva díly celkem patnáctidílné detektivky. Na přiloženém papíře budou vždy vytisknuty dva obrázky na kterých budete pátrat. A co po vás budeme chtít?

Odpověď na otázku z druhého obrázku, tedy z druhé části detektivky v každém čísle. Např. v tomhle čísle to bude odpověď na otázku „Co tím Filip míní?“ z úryvku pod názvem Ve hřbitovní kapli.

Odpovědi házejte do nádobky, která bude někde u nástěnky a bude výrazně označena nápisem DETEKTIVKA.

Tak neváhejte a pátrejte!